

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Første Riimbrev. Til Bernhard Ingemann

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 115. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_306_9-txt-shoot-idm746.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

10 See, det var Julespøg og Nyaars-Løier,
Som jeg vil haabe dig dog lidt fornøier,
Slet ingen Klemten, intet Vægter-Raab,
Slet ingen Brug af Morgen-Stjernen,
Hvem gaaer i Harnisk mod en Drengelob!
Hvem slaaer til Hoveder som fattes Hjernen!
Hvem *reiser* sig, selv paa den ene Fod,
Fordi det brænder i en *Fjellebod*,
I Dukketøiet hos en Pjalte-Kræmmer,
Paa Ulfeldts Plads!
Lad brænde kun! det er ei bedre værd,
Var og en Klud af vore egne der,
Lad brænde kun! det er jo ret tilpas.
Det hører ogsaa med til Dreng-Sviir,
At stikke Ild i gammelt graat Papiir,
Og i en Lignelse, saagodt det kan gelinge,
116Gie Skolemester selv en Vinge;
Den Spas, min Ven, kan vi dem gierne unde,
Og seer jeg Ret, har Nornen sine Grunde,
Hvi hun de Smaa vil saa omtrent tillade,
At stikke Ild paa alle skrevne Blade
Fra forrige til dette Jubel-Aar,
Lad gaae, min Ven! det er jo kun Papir,
Paa Aandens Hoved svides ei et Haar,
Det reiser sig af Asken i et Spiir,
Der siger meer end alle brændte Blade.
At hist paa Ulfeldts Plads og Hallands-Aas,
Kort sagt, hvor Drengelob kan gjøre Skade,
Ei Baalet tændes, som skal brænde Vaas,
See det er Politiets Sag at hemme,
(Forstaaer sig selv; jeg mener Aandens Politie,
Det andet brændes ved at blande sig deri),
Og lære Drengene, hvor de har hjemme:
Paa *Nørre-Fællid*, der er høit til Loftet,
Ja, plat og skaldet, tomt og toftet,
Der er just Plads til Drengenes Athene,
Til Hjorte-Takker og til Bukkespring,
Til Piber, Bække, Bekkener og Stene,
Til Blæst og Baal og Vand og alskens Ting,
Der hører med til Drenges Nytaars-Løier;
Og Skam faae den, som Spasen ei fornøier!
Jeg, i det mindste, skal den første være,
117Som rækker Drengene hvert Blad paa Stand,
Jeg skrevet har som Unger-Svend og Mand,
Mit Drengelob jeg kan dem ei forære,
Det tidlig alt jeg har saa godt som brændt,
Og er, saavidt, min egen Recensent.
Kom Ingemann! gjør du det Samme!
Da kan vi trøstig lee ad Baalets Flamme,
Ei tabe vi, men ikkun vore Fiender,
Det er vort Jubel-Aar, naar Sandhed vinder;
Til Sandhed vi indviet har vor Tunge,
Og Psalmer skal ved Løgnens Baal vi sjunge,
Skiøndt det fortærer mangt et Blad vi skrev,
Thi Aand og Hjerte har et Leidebrev,
For hvilket Luen maa ærbødig vige,
Lad Drengene kun kaste det paa Baal,
Som skrevet er i deres Tungemaal,
Fornuften rolig paa det Optøi seer,
Gi'er Drengene et Næsekneps og leer.